

[Axel Sørensen.]

valg, der bliver nedsat; dér kan der forhåbentlig blive lejlighed til at få en del spørgsmål belyst.

Hvad angår den maksimale løbetid for hypotekforeningslån, går lovforslaget jo ud på at nedsætte denne fra 50 til 40 år — det er nævnt af tidligere ærede ordførere. Personlig vil jeg gerne give udtryk for som min opfattelse, at vi må ind på kortere løbetid for den faste prioritetsgæld. Mange ting i den nye byggeteknik peger i den retning. Så kan vi være for eller imod det, som vi vil. Man kan vel heller ikke påstå, at det er rigtigt, at løbetiden for optagne lån går over i en efterfølgende generation og skal afvikles af denne og ikke af den, der har optaget lånet. Men det er jo ikke et spørgsmål, der alene angår hypotekforeningerne; det vedrører al den faste prioritering.

Til slut vil jeg gerne yderligere takke ministeren, fordi han i bemærkningerne til lovforslaget giver udtryk for, at han påtænker at indføre en informationstjeneste til oplysning ikke blot for låntagerne, men også for køberne af obligationerne: om man vil foretrække de lavtforrentede obligationer, eller om man hellere vil have de højt forrentede obligationer, som giver en højere effektiv rente. Jeg vil ligesom tidligere ordførere sige, at et sådant oplysningsarbejde faktisk er påkrævet over for de tusinder af mennesker, der står over for en prioritering eller en omprioritering; det vil være godt, om man kan give dem de fornødne oplysninger, sådan at de får den rette prioritering; så bliver det den enkeltes sag at anlægge sit synspunkt, når denne vejledning er stillet til hans rådighed.

I øvrigt mener jeg, at det fremsatte lovforslag giver mulighed for i praksis at give hypotekforeningerne betydning og værdi som lånefaktor ved udlån som tredjeprioritetshaver, og jeg kan derfor på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Kai Moltke: Det bedste, jeg kan sige om lovforslaget, er vel, at der her foreligger et forsøg på forenkling på en række områder for hypotekforeningernes vedkommende, som jeg selvfølgelig kun kan møde med sympati. Men når det er sagt, rejser der sig uden tvivl det spørgsmål, om det, vi trængte

til i den nuværende situation, ikke havde været et forudgående udvalg og en kommission, som havde beskæftiget sig med hele organisationsformen og den rolle, hypotekforeningerne spiller inden for realkreditte i øjeblikket.

Nu hævder den højtærede boligminister ganske vist, at hypotekforeningerne stadig væk spiller en væsentlig rolle, men der er dog et par faktorer, som jeg meget gerne vil have belyst. Det er dog en kendsgerning, at førsteprioritetsinstitutterne i væsentlig grad, vel særlig i det sidste par år, har hævet deres lånegrænse. Det vil under de forhold vel også være muligt at undersøge, om ikke overhovedet sikkerheden ved udlånene i dag er så stor, at man i og for sig ikke behøver nogen særlig risikoaftrapning for de første, lad os sige $\frac{2}{3}$ af de lån, som ydes. Jeg havde derfor gerne set, at man i langt større udstrækning end på dette enkelte område havde taget hele spørgsmålet om forenklingen op.

Nu nævnte det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen den mulighed, at man til kreditforeningerne føjede en andenprioritetsafdeling, og jeg skulle med stor glæde støtte en sådan tanke og et sådant forslag, for man kan jo uden at fornærme nogen udmærket godt sige, at vi har et kinesisk æskesystem, en dobbelt administration i 3 etager, som jo bare ved vurderingsmænd og en række andre ting påfører både låntager og samfund ganske overflødige udgifter. Når jeg siger, at jeg ser med velvilje på tilløbet til forenkling, kan jeg kun gøre det ved at tilføje: jeg tror, forenklingen kan drives meget længere fremad, end det er foreslået i dette lovforslag.

Dernæst til nogle af de specielle forslag, som lovforslaget indeholder.

Sammenslutningen, sletningen af grænserne mellem by- og landdistrikter, har jeg ikke noget imod, det kan jeg støtte. Jeg har heller ikke så megen betænkelighed ved, at man også eventuelt udvider lånevirk-somheden til de industrielle ejendomme i byerne, fordi grænserne på disse felter for længst har været glidende og til en vis grad har virket kunstige.

Spørgsmålet om en forkortelse af løbetiden for de lån, der ydes gennem prioritetforeningerne, er jeg derimod yderst betænkelig over for, særlig i den nuværende situa-